

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

98 Zülkarneyn:

“- Bu Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin va'di gerçekleşince, Kıyamet kopunca o bu seddi de yerle bir eder. Rabbimin va'di, tehdidi kesinkes gerçekleşecektir” dedi.

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

99 O gün, Kıyamet gününde, biz onları birbirine çarparak çalkalanır bir halde bırakırız. Sûra da üfürülür, böylece onların hepsini biraraya toplamış oluruz.

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

100 O gün, cehennemle kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfirleri yüzyüze getireceğiz.

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

101 Onlar, gözleri, beni hatırlatan âyetleri, delilleri, övünç kaynağı Kur'ân'ımı görmeye kapalı olanlar, Kur'ân'ımın âyetlerine kulak vermeye de tahammülü olmayanlardır.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ
إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

★ 102 Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, kâfirler beni bırakıp da, kullarımı kendilerine koruyucu, emirlerine itaat edilecek otorite edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi, kâfirlere bir ağırlama yeri olarak hazırladık.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

103 “- İşledikleri ameller sebebiyle hesaba çekilip en çok hüsrana uğrayanları size haber verelim mi?” de.

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

104 Bunlar, dünya hayatında gayretleri, amelleri, faaliyetleri boşa giden kimselerdir. Halbuki özenle uydurdıkları âyinleri, törenleri, sosyal etkinlikleri, ibadet, hayır-hasenat sayıyorlardı.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾

105 İşte onlar, Rablerinin, birliği ile ilgili âyetlerini, kâinattaki birliğini gösteren delillerini, O'nun huzurunda hesaba çekileceklerini, mükâfat ve cezayı inkârda ısrar edenler, küfre saplananlardır. Onların amelleri boşa gitmiştir. Kıyamet günü onlar için ölçü tartı birimleri kurmayacağız, onların amellerini lehlerine değerlendirmeyeceğiz.

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوءًا ﴿١٠٦﴾

106 İşte böyle, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına itip örtbas ederek inkârda ısrarları, küfürleri, âyetlerimizi, rasüllerimizin, elçilerimizin davetlerini alay konusu yapmaları sebebiyle onların cezaları cehennemdir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

107 İman ederek, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirenler, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlayanlar, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olanlar, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işleyenler, işte onlar için ağırlanma yeri olarak Firdevs Cennetleri'nin konakları vardır.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

108 Orada ebedî yaşayacaklar. Başka yere nakledilmeyi, oradan uzaklaşmayı istemeyecekler.

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ
رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

109 “- Rabbimin sözlerini yazmak için denizler mürekkep olsaydı, Rabbimin sözleri bitmeden önce denizler tükenirdi. Bir misli daha takviye mürekkep getirsek bile yetmezdi” de.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

110 “- Ben ancak sizin gibi bir beşerim, insanım. Ne var ki, ilâhınızın, bana bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor. Kim diriltilerek Rabbinin huzurunda hesaba çekilmeyi, mükâfatı umuyor, cezalandırılmaktan endişeleniyorsa, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirsin, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlasın, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olsun, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işlesin. İlâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Rabbine kulluk ve ibadette riyakârlık yaparak, hiç kimseyi

O'na ortak etmesin” de.